

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 66.886 van 20 juni 1997

A.74.669/III-23.126

In zake : **CAUDRON** Richard,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mrs. Francis HAUMONT,
Michel SCHOLASSE en
Bernard PAQUES, advocaten,
rue du Stocquoy 1-3
1300 Waver,

tegen :

de Stad Edingen.

Tussenkommende partij :

DEBECK,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe LEVERT, advocaat,
Clementinalaan 3
1190 Brussel.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE IIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Richard CAUDRON op 14 juni 1997 heeft ingesteld met het oog op de schorsing volgens de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van bouwvergunning nr. 1997/24 afgegeven op 15 april 1997 door het college van burgemeester en schepenen van de stad Edingen aan de deelgenoten DEBECK-MEEREMANS, waarbij de bouw wordt toegestaan van een landbouwloods voor het opslaan van

stro, die gedeeltelijk is aangelegd als loopstal die voor de helft van stro is voorzien, op het perceel gelegen Allardhaagstraat 3 te Marcq, kadastraal bekend sectie D nr. 108K;

Gezien het op 18 juni 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij de heer DEBECK vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding wegens uiterst dringende noodzakelijkheid;

Gelet op de beschikking van 16 juni 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij ze opgeroepen worden om te verschijnen op 19 juni 1997 om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. HAUMONT, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van de heer DEMEULDER, hoofd van de technische dienst van de stad Edingen, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. LEVERT, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer NEURAY, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat er grond bestaat om het verzoek tot tussenkomst in het kort geding wegens uiterst dringende noodzakelijkheid, ingediend door de heer DEBECK, begunstigde van de bestreden handeling, in te willigen;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

Het omstreden perceel en dat van verzoeker zijn gelegen in agrarisch gebied op het gewestplan Aat-Lessen-Edingen, goedgekeurd bij besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 17 juli 1986. In de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening die is goedgekeurd bij ministerieel besluit van 19 januari 1991 zijn ze opgenomen als landbouwzone.

Het gebouw van verzoeker is gelegen aan de Allardhaagstraat. Aan de achterkant van het gebouw, aan de zijde van het omstreden gebouw, liggen een terras en een tuin.

Op 27 februari 1997 dienen de deelgenoten DEBECK-MEEREMANS een vergunningsaanvraag in voor de bouw van een agrarisch bedrijfsgebouw op het terrein dat hun toebehoort; hiervan wordt hun ontvangst bericht op 10 maart. Op 10 april geeft het schepencollege de betwiste vergunning af. Deze is als volgt gesteld :

" Het Schepencollege,

Gelet op het dossier van de aanvraag om bouwvergunning ingediend op 10 maart 1997 door de heer en mevrouw DEBECK-MEEREMANS, wonend in de Allardhaagstraat nr. 3 te 7850 Edingen, voor de bouw van een landbouwloods voor het opslaan van stro, die gedeeltelijk is aangelegd als loopstal die voor de helft van stro is voorzien, op het perceel gelegen aan de Allardhaagstraat nr. 3 in de sector Marcq, kadastraal bekend sectie D n-108 k;

Gelet op het Waalse Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium, inzonderheid op artikel 42bis;

Gelet op de artikelen 203 tot 222 van het voormelde wetboek, met betrekking tot de samenstelling van het dossier van de aanvraag om bouwvergunning;

Gelet op de artikelen 232 tot 239 en 247 tot 253 van het voormelde wetboek, met betrekking tot

de organisatie van de behandeling en openbaarmaking van de bouwaanvraag;

Gelet op het voorafgaande milieu-effectrapport opgesteld door de aanvrager op datum van 27 februari 1997 overeenkomstig het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest;

Overwegende dat het project gelegen is in een agrarisch gebied op het gewestplan Aat-Lessen-Edingen, goedgekeurd bij besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 17 juli 1986;

Overwegende dat het project gelegen is in "Landbouwzone" volgens de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 19 januari 1994;

Gelet op het gemeentelijk structuurplan, goedgekeurd door de gemeenteraad op 28 november 1991, ...

Gelet op het voorwaardelijk gunstige advies van het ministerie van het Waalse Gewest, directoraat-generaal landbouw, uitgebracht op 26 maart 1997, ...

Aangezien deze aanvraag ertoe strekt de bouw toe te staan van een landbouwloods voor het opslaan van stro, die gedeeltelijk is aangelegd als loopstal die voor de helft van stro is voorzien;

Gelet op artikel 123 van de nieuwe gemeentewet, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 24 juni 1988;

BESLUIT :

Artikel 1 : De bouwvergunning wordt afgegeven aan de heer en mevrouw DEBECK-MEEREMANS voor zover de bouw wordt uitgevoerd overeenkomstig de plannen die gevoegd zijn bij de bouwvergunningsaanvraag.

In het bijzonder de aard en de kleur van de toegestane materialen moeten strikt in acht worden genomen.

Artikel 2 : Bovendien moet rekening worden gehouden met de volgende opmerkingen en voorwaarden :

- De bouwer is aansprakelijk voor iedere schade aan de openbare voorzieningen.
- Het voorwaardelijk gunstige advies van het ministerie van het Waalse Gewest, directoraat-generaal landbouw, uitgebracht op 26 maart 1997, kenm. (...), waarin wordt gevraagd te voorzien in een afvoersysteem voor de vloeibare mest in het als

loopstal aangelegde deel, samen met een aansluiting op een aalput.

Artikel 3 : De metalen zwart getinte gevelbekleding waarin het plan voorziet, wordt vervangen door een metalen rood-bruine gevelbekleding, die, voorafgaand aan de uitvoering, ter goedkeuring zal worden voorgelegd aan het schepencollege.

...".

Op 30 mei 1997 neemt verzoeker kennis van de betwiste bouwvergunning, en van een andere van dezelfde dag, die niet wordt bestreden, houdende de regularisatie van de bouw van een agrarisch bedrijfsgebouw dat bestaat uit een opslagplaats voor materieel en een vrije loopstal, gelegen aan de achterkant van het woongebouw van de aanvragers van de vergunning;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 6 van het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest, doordat de betwiste vergunning geen enkel motief omtrent het recht of omtrent de feiten bevat dat dient als grondslag ervan, zoals het ook geen motivering bevat ten aanzien van de weerslag die het project zou kunnen hebben op het milieu; dat hij opmerkt dat in de betwiste vergunning geenszins de redenen zijn uiteengezet die de steller ervan ertoe hebben aangezet ze af te geven, noch de weerslag die het project al dan niet zou kunnen hebben op het milieu;

Overwegende dat de betwiste vergunning, waarvan de motivering hierboven is overgenomen, de wettelijke bepalingen vermeldt op basis waarvan ze is afgegeven, namelijk verschillende artikelen van het Waalse Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en

Patrimonium (WWROSP); dat ze aldus rechtens regelmatig is gemotiveerd;

Overwegende dat ze het voorwerp aangeeft, namelijk de bouw van een landbouwloods, en de bestemming van het gebied vermeldt, zowel volgens het gewestplan (agrarisch gebied) als volgens de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening ("landbouwzone"); dat wegens de verenigbaarheid van het voorwerp van de vergunning met deze bestemmingen, er niet redelijkerwijze kan worden geëist dat de feitelijke motivering ervan ruimer zou zijn ten aanzien van de stedenbouwkundige voorschriften; dat, evenzo, aangezien in het voorafgaande milieu-effectrapport geen gewag is gemaakt van enige hinder, er geen reden tot motivering op dat punt bestond; dat, voor het overige, het bezwaar betreffende de bepalingen over de milieu-effectenbeoordeling, samenvalt met het derde middel; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan de schending van de artikelen 41, 42bis, 204 en 205 van het WWROSP, doordat het plan dat is ingediend tot staving van de bouwvergunningsaanvraag niet een reeks documenten en aanwijzingen bevat die de verwerende partij in staat moesten stellen met kennis van zaken te oordelen; dat hij betoogt dat het dossier van de vergunningsaanvraag alleen een plan bevat met een situatietekening, een tekening van de plaatsing van het bouwwerk op het terrein, een plattegrond, de aanzichten, de lengtedoorsneden van de gevels, en dat het onvolledig is omdat de tekening van de plaatsing van het bouwwerk op het terrein niet de perceelsgrenzen met ingeschreven maten bevat, noch de hoogtelijnen, de terreinprofielen waarop het huidige en het ontworpen toekomstige profiel van het perceel zijn aangegeven, met van hoogtecijfers voorziene aanduiding, ten opzichte van aangrenzende

percelen, van de ophogingen of uitgravingen, de plaats, de aard of de bestemming van de omliggende bebouwing in een omtrek van 50 meter vanaf elke van de perceelsgrenzen, de naam van de eigenaar, het huisnummer en het profiel van de belendende panden, alsmede de vensters die naar de zijdelingse en achterste grenzen van het perceel van de aanvrager gekeerd zijn; dat hij hierop laat volgen dat de schaal van 1/2500e niet juist is, omdat de situatietekening moest worden gemaakt op een schaal van 1/5000e of 1/10000 aangezien het gaat om een gebouw dat gelegen is in het onbebouwde gebied van een plattelandsgemeente, omdat de tekening van de plaatsing van het bouwwerk op het terrein moest worden gemaakt op een schaal van 1/500e of 1/1000e, en de plattegrond, de aanzichten en de dwars-en lengtedoorsneden op een schaal van 1/50e; dat hij besluit dat het enige plan waarover de verwerende partij beschikte haar niet in staat stelde zich met kennis van zaken uit te spreken, meer bepaald omdat het geen enkele aanduiding bevat in verband met het bestaan van het gebouw van verzoeker, de plaatsing ervan op het terrein, de bestemming ervan, en wat betreft de vensters die naar het perceel gekeerd zijn;

Overwegende dat bewezen kan worden geacht dat het dossier wel degelijk niet alle door de regelgeving vereiste bescheiden en gegevens bevatte; dat hieruit evenwel niet automatisch voortvloeit dat de overheid niet met kennis van zaken heeft geoordeeld; dat in casu op de situatietekening en de tekening van de plaatsing van het bouwwerk op het terrein het gebouw van verzoeker is aangegeven als gelegen op een afzonderlijk kadastraal perceel; dat de gebreken van het dossier in verband met de schaal van de tekeningen, de hoogtelijnen, de plaats van de vensters van het bouwwerk van verzoeker de overheid niet hebben kunnen misleiden doordat deze, zonder te worden tegengesproken, verklaart

dat een van haar personeelsleden een bezoek ter plaatse heeft gedaan vooraleer de betwiste vergunning is afgegeven; dat de verwerende partij aldus, ondanks de gebreken van het dossier, zich met kennis van zaken heeft kunnen uitspreken; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan de schending van de artikelen 2 en 6 van het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest en van de artikelen 3, 7 en 8 van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 31 oktober 1991 tot uitvoering van het decreet van 11 september 1985, doordat het milieu-effectrapport gebreken vertoont en de verwerende partij niet in staat stelt kennis te nemen van de voorspelbare effecten op het milieu en van de belangrijkste maatregelen om de eventuele nadelen van het project voor het milieu weg te werken of te verzachten; dat hij opmerkt dat verscheidene punten van de rubriek "Beoordeling en rechtvaardiging" onvolledig zijn : in het bijzonder de rubriek betreffende de globale impact van het project, de rechtvaardiging van de keuze en van de verwachte doeltreffendheid van de eventuele palliërende of beschermende maatregelen; dat hij wijst op ontoereikendheden in verband met de integratie in het bebouwde en onbebouwde kader : risico van een verstoring van het natuurlijke landschap, met de verenigbaarheid van de voorgenomen activiteit met de omgeving, alsmede wat betreft alle rubrieken waarop "geen" is geantwoord; dat hij hierop laat volgen dat op het plan van de loods de oprichting wordt aangegeven van drie boxen, terwijl in de omstreden vergunning sprake is van een loopstal die voor de helft van stro is voorzien, zonder dat men weet om welke dieren het gaat, noch dat men het aantal ervan kent dat in de drie boxen kan worden ondergebracht;

Overwegende dat het voorafgaande milieu-effectrapport is ingevuld op het formulier dat daartoe door het overheidsbestuur is opgemaakt; dat, al zijn bepaalde rubrieken summier ingevuld, dat document, gelezen in samenhang met de vergunningsaanvraag en met het plan, en aangevuld met een onderzoek ter plaatse waartoe de verwerende partij is overgegaan, het overheidsbestuur in staat heeft gesteld op een correcte wijze de strekking van het project te beoordelen; dat in het bijzonder de aanwezigheid van dieren impliciet is aangegeven door de vermeldingen betreffende de afvoer van de urine en de drekstoffen, in verband waarmee artikel 2 van de bestreden handeling bepaalde maatregelen oplegt; dat het project gemotiveerd wordt door de onteigening van een andere loods voor de aanleg van de "H.S.T."; dat in de rubriek betreffende de verenigbaarheid met de omgeving niets bijzonders kon worden vermeld, aangezien niet is aangevoerd dat er zich gebouwen met een bijzondere bestemming zouden bevinden; dat voor het overige de vermelding "geen" niet op zichzelf een ontoereikendheid van het rapport - impliceert, omdat sommige gevolgen immers nihil of verwaarloosbaar kunnen zijn; dat dat in het bijzonder het geval is met het verkeer, de gasuitwasemingen, het geluidsniveau van de voorgenomen activiteit; dat niet blijkt dat het rapport is opgemaakt op een manier die de overheid zou hebben kunnen misleiden; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een vierde middel ontleent aan de schending van artikel 59, § 2, van het WROSP en van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening, doordat de bestreden handeling afwijkt van verschillende bepalingen van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening, zonder dat blijkt dat het advies van de gemachtigde ambtenaar is gevraagd door het college van burgemeester en schepenen van de verwerende

partij; dat hij zich in het bijzonder beroept op de artikelen 164, 167, 169, 170 en 172 van de verordening;

Overwegende dat artikel 164 van de verordening het volgende stelt :

" Bijkomende hoofd- of nevengebouwen die nodig zijn voor de uitoefening van een agrarische of para-agrarische activiteit moeten zodanig geplaatst zijn dat ze het zicht op waardevolle oude gebouwen vanaf de openbare weg niet belemmeren.

Ze dienen indien mogelijk geplaatst te zijn aan de achterkant van de oude gebouwen; de nokken van de dakbedekkingen moeten zodanig geplaatst zijn dat ze een coherent architecturaal geheel vormen met de belangrijkste oude gebouwen.

Ze moeten geplaatst zijn aan dezelfde kant van de openbare weg als de hoofdgebouwen van de bedrijfszetel en deze plaatsing mag in geen geval tot gevolg hebben dat de last van de activiteit en het intern verkeer van de onderneming geheel of gedeeltelijk op het openbaar domein wordt afgewenteld".

Overwegende dat verzoeker betoogt dat het door de verwerende partij toegestane gebouw geenszins ligt aan de achterkant van de oude gebouwen, die het eigendom zijn van de begunstigde van de vergunning, dat niet kan worden beschouwd dat het gebouw een coherent architecturaal geheel vormt met de oude gebouwen en dat om die bepaling na te leven, de loods had moeten worden gebouwd achter die welke reeds bestaat;

Overwegende dat artikel 164 van toepassing is op de waardevolle oude gebouwen en ertoe strekt het uitzicht ervan te beschermen; dat het tweede lid dezelfde werkingssfeer heeft als het eerste lid : dat niet wordt aangevoerd dat de betrokken gebouwen waardevol zouden zijn, en dat deze vaststelling niet blijkt uit de foto's die bij het dossier zijn gevoegd; dat voor het overige het omstreden gebouw het uitzicht

op de oude gebouwen vanaf de openbare weg niet belemmert;

Overwegende dat artikel 167 van de verordening als volgt is opgesteld :

" De hoofdvolumes bestaan uit een dak met centrale nok en twee continue dakhellingen die dezelfde schuinte en lengte hebben; de eventuele bijkomende volumes hebben een hellend dak met één of twee hellingen.

De daken harmoniëren met het type van dak dat eigen is aan de lokale traditionele gebouwen.

Ze hebben geen opvallende uitstek, noch een vooruitstekend element dat de hoofdvolumes teniet doet.

De schuinte van de dakhellingen bedraagt 35 tot 50 graden; ze mag minder bedragen aan de onderkant van de hellingen naar analogie van het traditionele model.

De schoorsteenkapen zijn beperkt in aantal en liggen vlakbij de nok.

De dakrandprofielen en de dakgoten zijn behandeld in sombere kleuren die de kleur van de materialen van de dakbedekking benaderen";

Overwegende dat verzoeker betoogt dat uit het enige ingediende plan de aanwezigheid blijkt van een vooruitstekend element of van een uitstek dat een afdak vormt;

Overwegende dat het dak van de omstreden loods over de gehele lengte wordt verlengd door een afdak; dat de bedekking hiervan is opgenomen in het plan van het dak, dat ze de hoofdvolumes aanvult zonder ze te verbreken en geen vooruitstekend element vormt;

Overwegende dat de artikelen 169 en 170 van de verordening het volgende stellen :

" Art. 169. De enige materialen die worden toegestaan voor het gevelwerk zijn traditionele materialen : ruwe lokale steen in een bruine, bruin-rode, bruin-roosachtige of bruin-beige tint, lokale kalksteen, lokale zandsteenblokken. De gevelstenen mogen worden bedekt met pleister, schilderwerk en bestrijkingsmiddelen in een uniforme lichte tint.

Voor de dakbedekking zijn de toegestane materialen natuurlijke of artificiële leisteen in een sombere tint, natuurlijke of artificiële donkergrijze, zwartachtige, bruin-rode of bruine pannen.

De kleur en de textuur van de materialen voor het gevelwerk en voor de dakbedekkingen van hetzelfde volume moeten in overeenstemming met elkaar zijn en met die van de nabij gelegen bestaande volumes, conform het eerste en het tweede lid van dit artikel, en met die van de overblijvende gedeelten van de oude volumes in geval van herbouwing, verbouwing, renovatie of vergroting ervan. Indien het gaat om gebouwen met een traditionele architectuur, worden de essentiële kenmerken qua stijl en materialen behouden.

De materialen voor het gevelwerk worden aangebracht in de vorm van horizontale niet-uitstekende voegen, en in niet-gekleurde voegen indien ze niet bedekt zijn.

De materialen voor de dakbedekking worden aangebracht in horizontale lagen en niet op de hoek".

" Art. 170. Voor bijkomende hoofd- of nevengebouwen die dienen voor de uitoefening van een agrarische of para-agrarische activiteit kan gebruik worden gemaakt van bestaande materialen voor zover deze materialen qua kleur en textuur harmoniëren met de materialen van de lokale traditionele gebouwen en met de natuurlijke omgeving.

De kleur van de kolommen die van buiten zichtbaar zijn, moet die van de materialen voor het gevelwerk benaderen";

Overwegende dat verzoeker betoogt dat de gevelmuren zullen bestaan uit een metalen bekleding in een rood-bruine tint, dat geen enkele harmonie zal bestaan met de bestaande volumes, en dat de toegestane metalen bekleding niet kan worden beschouwd als zijnde in harmonie met inzonderheid de textuur van de lokale traditionele gebouwen en met de bebouwde omgeving, die bestaat uit stenen gebouwen;

Overwegende dat de bestreden handeling bepaalt dat de bekleding van de muren moet bestaan uit een metalen rood-bruine bekleding in plaats van een zwarte bekleding zoals de aanvrager van de vergunning wil; dat de belendende gebouwen van baksteen zijn; dat door een kleur te kiezen die de baksteen benadert de verwerende partij ervoor heeft gezorgd dat de harmonie tussen de materialen wordt behouden;

Overwegende dat artikel 172 van de verordening het volgende stelt :

" De torensilos moeten geplaatst worden aan de achterkant van de hoofdgebouwen van de bedrijfszetel van het landbouwbedrijf, gezien vanaf de openbare weg. Ze mogen niet liggen naast een waardevol gebouw, noch op een hoogte gelegen zijn.

De kleur ervan moet uniform zijn en harmoniëren met het bebouwde en niet-bebouwde landschap.

De sleufsilos en de opslagplaatsen van mest, gier of andere stoffen moeten gevestigd zijn op meer dan 20 meter van de rooilijn. Ze moeten worden opgericht in materialen met een neutrale kleur en mogen niet zichtbaar zijn vanaf de openbare weg.

De opslagplaatsen of bergplaatsen van plantaardige producten, meststoffen, drekstoffen en pesticiden moeten dichtgemaakt zijn.

Het afvalwater en de vloeibare afvalstoffen die eruit voortkomen, moeten worden behandeld overeenkomstig de bepalingen van afdeling 13 van Titel III (artikelen 32 tot 39bis).

Alle installaties die een geur verspreiden of een hinderlijk geluid voortbrengen, liggen zo ver mogelijk van de nabijgelegen woongebouwen";

Overwegende dat verzoeker betoogt dat, doordat het gaat om een loopstal die voor de helft van stro is voorzien, er geuren vrijkomend uit de drekstoffen zullen uitgaan van de loods en dat het gebouw niet op de grootst mogelijke afstand van zijn woongebouw ligt;

Overwegende dat het bouwen, in de loods, van drie boxen die bestemd zijn om er vee in onder te brengen, niet van zodanige aard is dat er voor het platteland abnormale geuren worden verspreid; dat dat gebouw gelegen is ten oosten van het woongebouw van verzoeker, op veertig meter ervan, zodat het door de overheersende windrichting niet is blootgesteld aan de geur; dat de bepaling volgens welke de installaties die geuren verspreiden "op de grootst mogelijke afstand van de nabijgelegen woningen" moeten liggen niet letterlijk mag worden geïnterpreteerd, in zoverre ze de verplichting zou inhouden om iedere stal op te richten aan de rand van de landerijen;

Overwegende dat het middel in geen van zijn onderdelen ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het door de heer DEBECK ingediende verzoek tot tussenkomst in het kort geding wegens uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid wordt afgewezen.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 12.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op twintig juni 1900 zevenennegentig door :

de Hr. LEROY, staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr. NOTEBAERT, griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

M. LEROY.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.